A°. 1829. N°. 119.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 5 OCTOBER.

DENEMARKEN.

KOPPENHAGEN den 19 September. Tot nogtoe heeft men geene naauwkeurige berigten omtrent het kanonnen-vuur, den 30sten en 31sten der vorige maand op onderscheidene gedeelten der westkust van Jutland gehoord. Eenige Noorweegsche schippers hebben nog iets verklaard, dat het veroorzaakt was geworden door twee Russische linie-schepen, uit de Baltische zee teruggekomen, die, uit hoofde van de sterke mist, veelvuldige kanon-seinen hadden moeten doen, om niet van elkander te geraken. Dit bericht krijgt eenige waarschijnlijkheid door de aankomst ter onzer rede op den 3den dezer, van drie Russische oorlogschepen van Archangel komende.

GRIEKENLAND.

NAPOLI DI ROMANIA den 4 Augustus. Zijne Exc. de president is hier gisteren aangekomen, vergezeld van eenen aide-de-camp en een sekretaris; Zijne Exc. heeft een bezoek gebragt aan den generaal *Trezel*, die, wegens eene ernstige ongesteldheid, zich niet naar Argos kon begeven. Na aan boord van het Fransche fregat *la Fleur de Lys* het middagmaal te hebben genomen, is Zijne Exc. in den avond naar Argos terug gekeerd.

— De gezondheid van den kolonel *Heidegger* is beter. Men zegt, dat hij vóór zijn vertrek naar het vaderland de onderscheidene Departementen van Griekenland zal bezoeken, en vervolgens over de Ionische eilanden, Napels en Rome, naar Beyeren vertrekken.

Uit *München* schrijft men den 17 September, dat, volgens ontvangen tijding, de kolonel, den 24 dezer Griekenland had verlaten en scheep was gegaan naar Napels en Rome, waar hij den winter meende door te brengen.

— *Den 9.* De generaal *Trezel*, die eergisteren als directeur-generaal der geregelde troepen van Griekenland is geïnstalleerd, heeft heden op de glacis dezer vesting wapenschouwing gehouden over alle de troepen der bezetting, daar onder begrepen de kweekelingen der militaire school, die mede tot het korps geregelde troepen behoort.

ARGOS den 15 Augustus. De kolonel *Bory de St. Vincent*, hoofd der geleerde kommissie, is vergezeld de heeren *Delaunay* en *Puillon*, [illegible] naar Frankrijk terug te zenden. Hij vertrekt naar de Cycladen, ten einde er de gevaarlijke dagen door te brengen, die in deze landstreek tot ongeveer half September duren. Zijne verzamelingen van alle soort zijn aanmerkelijk. De afdeeling der bouwkundigen is mede door zware ziekten bezocht geworden en is naar Tino in den Archipel geweken. De heer *de Courtray*, een zijner leden, heeft zich genoodzaakt gevonden, naar Frankrijk terug te keeren.

— Het nationale congres heeft hare zittingen gesloten met eenparig te stemmen en te onderteekenen een adres aan den President van Griekenland, hetwelk dus begint:

„ Toen de natie hare vertegenwoordigers benoemde bij het 4de congres, verlangde zij, dat wij de grondbeginsels en maatregelen zouden erkennen, die, sedert de gelukkige aankomst van Uwe Exc. tot nu toe, aan het vaderland een welzijn verschaft, hetwelk alle hoop verre heeft overtroffen. Tolken van de gevoelens der natie, door haar belast om Uwe Exc. plegtiglijk hare diepe dankbaarheid te betuigen, zijn wij geroepen om u ijverig in uwe moeijelijke werkzaamheden bij te staan en daartoe uw doorzigt en uwe wijduitgestrekte kundigheden ten gids te nemen.

„ De orde en overeenstemming zijn aan de wanorde en verwarring opgevolgd. Alle de stukken, welke het gouvernement, hetzij door het kanaal der onderscheidene autoriteiten, hetzij door middel der officiele dagbladen, heeft openbaar gemaakt, bewijzen onwedersprekelijk de zuiverheid en gematigdheid zijner beginselen. Maar de natie volledig wenschende bekend te worden met het geheel der inwendige organisatie en met den voortgezetten gang der zoo gewigtige als tedere buitenlandsche betrekkingen, heeft ons daartoe van hare volmagten voorzien."

Hier treedt het adres in een dagverhaal der verrigtingen van de vergadering. Hoe achtereenvolgens aan dezelve van wegen Zijne Exc. waren medegedeeld alle de gehoudene diplomatieke correspondentien; — de rekeningen van het commissariaat en van de commissie der financien, het budget voor een geheel jaar van de maand Mei 1829 tot het einde van April 1830, en een ontwerp ten amortisering der twee geldleeningen te Londen gecontracteerd; — de rapporten, zoo wel de administratie als de inrigtingen der geregelde en ongeregelde landmagt betreffende, en alles wat betrekking had tot de zeemagt. Hoe alle die mededeelingen achtereenvolgens door eene commissie van 7 leden, uit het midden der vergadering gekozen, in alle hare bijzonderheden bij herhaling waren doorzocht geworden, en hoe de commissie bij slotsom volledig was overtuigd gebleven van de wijsheid en de kracht van het stelsel, hetwelk Zijne Exc., zoo wel tot de voorloopige Binnenlandsche inrigting, als voor de buitenlandsche betrekkingen had gevolgd.

Zijne Exc. had, van eenen kant, de grondbeginselen behouden, door de constitutionele wetten gevestigd, terwijl, van den anderen, de provisionele organisatie het onwaardeerbaar voordeel opleverde van aan de gevolmagtigden der natie de volle vrijheid over te laten om de grondbeginselen van een definitief stelsel te overwegen en niets aan te nemen, dan het geen bij de uitkomst zoude gebleken zijn goed te wezen.

Ten hunnent terug gekeerd zouden de vertegenwoordigers niet nalaten hunne tevredenheid in hun persoonlijk vergenoegen aan hunne medeburgers te berigten, en hunne wenschen tot het Opperwezen op te zenden, voor het behoud van Z. Exc.

Daarna komt het adres terug op hetgeen Z. Exc. bij zijne voorgelezene redevoering ter opening van de zitting zeide: zoo wel ten einde er plegtiglijk de waarheid van te getuigen, als om de natie den wel verdienden lof toe te brengen, die op haar gouvernement terug kaatste.

De Grieksche opstand, de vrucht van vier eeuwen wanhoop, droeg noodwendig in zijnen oorsprong het kenmerk van geweld en wanorde; die denzelven deden ontstaan. Maar te midden der gevaren, welke zijn aanwezen bedreigden, had Griekenland niets opgehouden pogingen aan te wenden om zich een bestuur en wetten te geven, voegende aan eene vrije Christen natie, die de rust beminde. Zij had van den beginne af getracht inwendig de goede orde te vestigen, omdat zij zeer wel wist, dat deze haar niet alleen middelen van verdediging tegen hare vijanden zoude aanbrengen, maar ook de welwillendheid en belangstelling der Souvereinen van Europa verwerven. Dan doel konde zij niet erlangen, zoo lang haar een wijze leidsman ontbrak, die geene partijen kende. In de hoop, dat de goede orde, welke zij zoo levendig wenschte, zich eindelijk zoude herstellen, had zij als bij ingeving eenstemmig Z. Exc. geroepen om het geslingerde schip van staat door de stormen te sturen. Wijders treedt het adres in eene ontwikkeling, hoe edelmoedig de heer *Capo d'Istrias*, wel verre van zich te laten afschrikken door de verdrietelijkheden en gevaren aan eenen zoo moeijelijken taak verbonden, dezelve onbeschroomd had op zich genomen, en daaraan reeds begonnen te werken vóór zijne aankomst in Griekenland. Het doorloopt de verrigtingen van Zijne Exc. sedert dat tijdper zijne komst van daarmede de moeijelijkheden te overwinnen, den bron van zoo vele lasteringen over het dappere zeewezen van Griekenland verspreid; zijne maatregelen tegen de pest genoemd, de instellingen aan het openbaar onderwijs gegeven; het oneindig getal pleitgedingen een genoege der partijen door de regtbanken geëindigd, hetwelk niet minder bewees de juistheid der maatregelen van het gouvernement, dan dat het karakter der Grieken van nature vertrouwend en gematigd was.

„ Terwijl de inwendig hersteld orde," dus eindigt het adres, „ den eigendom verzekert, bevordert en onderhoudt zij de liefde tot den arbeid. De nijverheid ontwikkelt zich, de verstoorde woningen verrijzen weder, en men maakt er nieuwe; het land wordt bebouwd, de koophandel met zekerheid gedreven. Alles vereenigt zich om ons te doen hopen, dat wij door vervolg van tijd Griekenland gelukkig en bloeijend zullen zien.

„ Hoe vele bewijzen heeft ons de natie niet gegeven, dat zij niets wenscht dan de orde en gerustheid. Hare wenschen zijn niet verwezenlijkt geworden, dan van het oogenblik, dat zij de teugelen van het bewind aan Uwe Exc. toevertrouwde. U heeft de natie vrijwillig geroepen, U heeft zij afgekondigd als haren President en haren gids, om over hare belangen te waken. Uwe raadgevingen zijn het eindelijk, welke zij inroept om zich te kwijten van hare pligten van dankbaarheid jegens de verbondene Souvereinen, hare doorluchtige weldoeners, jegens derzelver admirals, jegens het dappere Fransche leger en zijnen doorluchtigen bevelhebber, en jegens alle edelmoedige vrienden van Griekenland. Maar onze eerste pligt is, den Scheppers van het heelal voor onze bevrijding te danken. Wij zullen ons beijveren, te volbrengen al wat de vroomheid en vaderlandsliefde Uwe Exc. mogen ingeven om de gedachtenis van onze nationale wedergeboorte en onze dankbaarheid aan den Zaligmaker te vereeuwigen.

„ *Argos* den 3 Augustus 1829.

„ G. Sissini, President der vergadering,
(naamteekeningen van al de leden)."

TURKYE.

KONSTANTINOPEL den 31 Augustus. Het ter dood brengen heeft een aanvang genomen en wordt met eene voorbeeldelooze gestrengheid voortgezet tegen allen, die den Sultan verdacht voorkomen. Men zet al de Janitsaren vast, en een groot aantal derzelver is reeds gewurgd of onthoofd. De straten zijn met lijken bedekt. Behalven de openbare teregtstellingen, heeft de Seraskier in het geheim eene menigte menschen doen worgen. De koffijhuizen, waar zich de leden der partij vereenigden, zijn gesloten. Men ziet hier met het tevendigst ongeduld de tijding te gemoet, dat de vredespreliminairen getekend zijn.

(*Het vervolg op den kant van deze blad.*)

zende zij voor de Russische gemeenschepen zeer gevaarlijk hebben kunnen worden. Eyenwel zoude zijn bezwaarlijk aan de waarzaamheid van den generaal *Geismar* zijn ontgaan, en deze zoude hoogstwaarschijnlijks wel middel hebben gevonden om ze te doen misluk-

DUITSCHLAND.

BERLIJN den 25 September. Onze staats-courant meldt *van de grenzen van Turkije, dato 13 September*: „ Wij vernemen uit eenen bron, die alle geloof verdient, dat Schumla zich dan de troepen van den generaal *Krassowsky* heeft overgegeven. Men verwacht elk oogenblik de bijzonderheden van deze gebeurtenis."

[Handelsbrieven, uit Pucharest te Weenenontvangen, melden dezelfde tijding.]

(*Het vervolg op de volgende Blad.*)

stad te raadplegen. De wede zou alzoo onder de magt van Konstantinopel worden gebragt, en het zoude hem wezen zijn, dat het slechts van den overwinnaar had afgehangen om er binnen te rukken.

Van de grenzen den 15 September. Volgens tijdingen van den 7den dezer, scheen de Pacha van Schumla zich gereed te maken om Widdin te verlaten en zich naar Konstantinopel te begeven. Men verwacht elk oogenblik de bijzonderheden van deze gebeurtenis.

[Handelsbrieven, uit Pucharest te Weenenontvangen, melden dezelfde tijding.]

(*Het vervolg op de volgende Blad.*)

WALLACHYE.

BUCHAREST den 14 September. Men seint uit de generaal *Diebitsch*. Andrinopel den 10den dezer: „ Wij vernemen uit eenen bron, die alle geloof verdient, dat Schumla zich dan de troepen van den generaal *Krassowsky* heeft overgegeven. Men verwacht elk oogenblik de bijzonderheden van deze gebeurtenis."

[Handelsbrieven, uit Pucharest te Weenenontvangen, melden dezelfde tijding.]

(*Het vervolg op de volgende Blad.*)

HEIDELBERG den 21 September. Volgens de gedrukte lijsten, beloopt het getal der natuurkundigen op dit oogenblik, uit alle gedeelten van Europa, binnen deze stad vereenigd, 249; te weten, naar de alphabetische naamlijst der landen: 62 van het Groot-hertogdom Bade, van welke 29 uit Heidelberg zelve; 23 uit Beyeren; 1 uit Brunswiick; 3 uit Denemarken; 5 uit Engeland; 8 uit Frankryk; 5 uit Hanover; 16 uit de vrijsteden Hamburg, Bremen en Frankfort; 6 uit het Keurvorstendom Hessen; 27 uit het Groot hertogdom Hessen; 1 uit Lippe-Detmold; 2 uit het Hertogdom Nassau; 5 uit de Nederlanden; 7 uit de Oostenrijksche Staten; 2 uit Polen; 27 uit Pruissen; 8 uit Rusland; 10 uit de Saksische landen; 5 uit Zwitserland; 24 uit Wurtemberg.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 28 September. Er zijn bij het ministerie depeches ontvangen van den Britschen gezant sir *Cordon* te Konstantinopel. Zij loopen tot den 5 October. Het ministerieel avondblad deelt daaromtrent het navolgende mede: „De heer *von Kuster*, geheim-sekretaris van den Pruissischen generaal *von Muffling*, was uit Andrinopel teruggekeerd en de generaal zelf was scheep gegaan om naar Genua te vertrekken.

„De depeches behelzen eenige bijzonderheden wegens de zamenzwering der Janissaren om den Sultan te ontroonen. Verscheidene der zamenzweerders waren reeds ter dood gebragt en anderen stond een gelijk lot te wachten; men hoopte, dat de ernstige maatregelen van het bestuur de verdere oproerige bewegingen zouden voorkomen.

„Uit Andrinopel schrijft men, dat er een korps naar den kant van Enos was afgezonden, om zich in gemeenschap te stellen met de Russische vloot, die voor de Dardanellen kruiste. Men dacht in Andrinopel, dat de preliminairen den 13den zouden getekend worden, daar volgens de geruchten, de gevolmagtigden het omtrent alle de hoofdpunten eens waren, en slechts het punt der schadevergoeding, ten aanzien van het bedrag, aanleiding had gegeven tot eene nadere rugspraak met de overheden te Konstantinopel."

De Fransche koerier, met welken deze depeches waarschijnlijk zijn overgebragt, had de Russische voorposten zestig Engelsche mijlen van Konstantinopel ontmoet.

— De Russische gezant en de graaf *Matuscheiwitsch* hebben laatstleden Zondag ongeveer twee uren met den minister van buitenlandsche zaken lord *Aberdeen* gedefereerd. Ook de Fransche zaakgelaste had dien dag eene zamenkomst met zijn lordschap, welke, na de bezigheden met de Russische gevolmagtigden, in conferentie trad met den hertog *van Wellington*.

— Een drie honderdtal Spaansche officieren, voor twee of drie jaren uit Spanje naar Portugal gevlugt, zwerven thans in den allerjammerlijksten toestand door de straten van Londen, of in den omtrek der hoofdstad rond, zonder huisvesting en zonder middelen van bestaan. De voormalige Prinses-Regentes behandelde deze ongelukkigen met alle menschlievendheid; maar don *Miguel* verdreef ze uit Portugal met de verbeurdverklaring van alle hunne goederen, en het lijk harer vaderen gebannen houdt.

NEDERLANDEN.

BRUSSEL den eersten October. Omtrent den diefstal, aan het paleis van Z. K. H. den prins van Oranje gepleegd, is bij navorsching gebleken, dat de bedrijvers van achteren, langs het hek van den Boulevard, zijn ingeklommen, en door het uitsnijden van eene glasruit in het vertrek gekomen; dat men zich ter beklimming van het hek bedienst heeft van eene ladder, in den vooravond uit den stal van eenen in de nabijheid wonenden Engelschen heer gestolen, en op den Leuvensche straatweg bij eenen sloot, waarin eene der kostbare gestolene shawls lag, terug gevonden; dat men de glasruiten der deur van de latafel, waarin zich de bijouterien bevonden, uit dezelve heeft gesneden en tegen den wand gezet; dat men verscheidene sieraden niet heeft mede genomen, onder andere een goud horologie van de jonge prinses, hetwelk nogtans verplaatst is gevonden; dat daartegen vele papieren van hoog belang van H. K. en Keiz. H. de prinses van Oranje ontvreemd of verscheurd zijn geworden, zoo als onder anderen het testament van de keizerin moeder der prinses wordt vermist. Een ambachtsman, die aan het paleis te werk kwam, ontdekte het eerste den diefstal, gaf er dadelijk den concierge kennis van, en de hofmeester, hier van berigt ontvangen hebbende, vervoegde zich terstond naar het paleis van Tervueren, hetwelk door H. K. en Keiz. H. wordt bewoond. Hoezeer de Vorstin hierop naar Brussel kwam, werd er nogtans géene aangifte aan de politie gedaan vóór de terugkomst van Z. K. H. den prins van Oranje, die zich afwezig bevond. Tot nog toe is er niemand hier ter stede als verdacht in hechtenis genomen; maar men verdenkt eenigermate twee personen, die den weg naar Duitschland zouden zijn ingeslagen.

De waarde der gestolen goederen wordt verre over de twee millioenen geschat. De opgave, daarvan officieel gedaan, is als volgt:

1. Vijftien zeer groote briljanten op goud draadwerk gezet, en tien in zilver gevatte kasjes, Temerkt *a*. — 2. Een groot bouquet van eene roos, eene narcis, twee lelien en meerdere kleine bloemen van briljanten, omgeven met eenen strik van robijnen. — 3. Vijf stukken en drie rosetten van briljanten. — 4. Een paar oorringen van twee groote briljanten peren ieder. — 5. Een groote diadeem van briljanten. — 6. Een groote ovale sattier met briljanten omgeven. — 7. Het middelstuk van een halssieraad van drie smaragden, zijnde twee derzelven glad geslepen peren. — 8. Drie amethisten sloten met briljanten. — 9. Een paar paarlen oorringen. — 10. Een snoer van 58 groote paarlen. — 11. Een snoer paarlen van middelmatige grootte, op fluweel opgenaald. — 12. Een ongeteld getal kleine paarlen. — 13. Twee van paarlen gemaakte lelien. — 14. Het middelstuk van een halssieraad van drie cameën. — 15. Een slot van een groote camee met briljanten omgeven. — 16. Een armband, met de portretten van HH. MM. Keizer *Paul* en Keizerin *Maria*, met haar, alles met briljanten bezet, alsmede het alzlend oog. — 17. Een malachieren armband, met turkooizen, robijnen en briljanten *vergeet mij nietjes*. — 18. Een briljanten kruis. — 19. Een turkoois met briljanten omgeven. — 20. Een kruis van topazen, met briljanten omgeven. — 21. Een slot van turkooizen en briljanten. — 22. Een armband van granaten, amethisten en briljanten. — 23. Een paar oorringen van turkooizen, als peren gesneden met een briljant er boven op. — 24. Een slot van een grooten ovalen topaas, rijk met briljanten bezet. — 25. Een armband van turkooizen in goud *talisman*. — 26. Een armband van turkooizen en briljanten, met een slot van eene groote langwerpige paarl, omringd met briljanten. — 27. Een reinuur-gesp van turkooizen, en briljanten. — 28. Eene kam van turkooizen en briljanten, omgeven met groote briljanten. — 29. Eene kleine sevigné van turkooizen en briljanten. — 30. Een naald van turkooizen en briljanten. — 31. Een gesp van fijne paarlen en briljanten. — 32. Eene sevigné van fijne peerparlen. — 33. Een paar topazen, met briljanten omgeven. — 34. Een topaas, met groote briljanten omzet. — 35. Een gegraveerde smaragd met briljanten omzet. — 36. Twee oorknoppen van ronde paarlen met briljanten omgeven. — 37. Een paar oorringen van gladde peer-smaragden van boven met een briljant en met eenen ring van briljanten omzet, met smaragden knoppen. — 38. Een gouden armband met saffieren en briljanten. — 39. Een paar oorringen, van twee peerparlen ieder, en briljanten knoppen. — 40. Een rond of glad geslepene roodachtige sattier met briljanten omzet. — 41. Een armband van agaat en goud. — 42. Een gouden armband met het portret van Z. M. Keizer *Nikolaas*, op amethist gegraveerd. — 43. Eene kapel van briljanten, turkooizen en robijnen. — 44. Een gouden waaijer met *vergeet mij nietjes*. — 45. Vier gehoordurde waaijers. — 46. Zes ivoren waaijers. — 47. Twee Chineesche waaijers van ivoor. — 48. Een kleine turkooizen armband, vormende het devies: *vergeet mij niet*. — 49. Een armband van goud en fijne gesteenten, verbeeldende twee in elkander geslagen handen. — 50. Twee armbanden, van chrysopazen, turkooizen en goud. — 51. Twee armbanden, zijnde de naamcijfers van HH. MM. den Koning en Koningin en die der Vorstelijke kinderen, van turkooizen, op haar. — 52. Een gouden slot met turkooizen en briljanten. — 53. Een langsgewijs gewerkte armband. — 54. Een armband, groote *talisman*, omgeven met fijne gesteenten, gouden karringen en *vergeet mij niet*. — 55. Een armband *talisman* en *vergeet mij niet*, met 22 briljanten. — 56. Een armband van acht *talismannen* en lapis lazuli. — 57. Twee gespen van malachiet en zilver. — 58 Een halssieraad en oorringen van smaragden en robijnen, met eene kroon er boven op. — 59. Een Ste. Cecilie strik van goud, robijnen en smaragden. — 60. Een met gouden keten, van ringen gemaakte, met cichoren enz. er aan vast. — 61. Een gouden kruis met turkooizen. — 62. Een gouden kruis, [illegible]. — 63. Een gouden halsvalsman. — 64. Eene peer-topaas met briljanten omgeven. — 65. Een chrysopaas met briljanten omzet. — 66. Een briljant als ster gezet. — 67. Een garnituur van cameen, bestaande in een zeer groot diadeem, eene kering, eenen rijk halssieraad, een zeer rijk slot met drie cameën, idem eene met een camee en oorringen. — 68. Een garnituur van amethisten, zijnde eene zeer groote kering, een slot, oorringen enz. enz. — 70. Een aantal fijne paarlen van verschillende grootte, als halssieraden, vischwerk, en armbanden gezet. — 71. Een guirlande van paarlen, als lelien gezet en groen geëmailjeerde bladeren. — 72. Een massief gouden waaijer met briljanten. — 73 Briljanten in zilver gezet, ieder afzonderlijk, en niet een nummertje voorzien; een getal van omtrent duizend stuks, opgeregen op zilverdraad en gedeeltelijk op linnen opgenaald. — 74. Een tak van fijne paarlen, blauwachtig van kleur en met briljanten bezet. — 75. Een oude waaijer. — 76. Verscheidene oude portretten der Grootvorsten *Alexander*, *Konstantijn*, *Nikolaas* en *Michael*, in hunne jeugd geschilderd.

„Indien *Pope* den man gelukkig roemt, wien echtgenoot zich bezit, wanneer haar porselein breekt, hoe vele redenen heeft men dan niet, zich in 's kroonprinsen geluk te verheugen. Men zegt, dat toen een [illegible] hoofheeren, bij het overbrengen dezer ongelukkige tijding aan Mevrouw de prinses van Oranje, zijne [illegible]komstwaardiging te kennen gaf, dat men de stoutmoedigheid zoo verre tot in het paleis der vorsten dreef, H. K. en Keiz. H. zeer bedaard zoude hebben geantwoord: „maar men steelt wel in den tempel des Heeren."

Z. M. de Koning van Pruissen wordt binnen weinige dagen in deze residentie verwacht. Op het kasteel van Laken zijn onderscheidene vertrekken voor Z. M. in gereedheid gebragt. Ook ziet men hier binnen eenige dagen te gemoet den grootvorst *Konstantijn*, die zich werkelijk bij de baden van Spaa bevind.

— Met den 3den dezer moeten alle werkzaamheden aan de onderscheiden openbaren besturen alhier gesloten worden, alzoo de opening daarvan in 's Gravenhage bepaald is op den 10den eerstkomende.

— Men vernoemt, dat de beruchte Franschman *Fontan*, die zich, zonder paspoort, alhier bevindt, en geweigerd heeft, zich naar de aanwijzing der regering te voegen, aan de marechaussée is overgeleverd, om naar de grenzen van Hanover te worden gebragt. Sedert lang is begrepen, dat het nimmer de bedoeling van art. 4. der grondwet kan zijn geweest, dat het aan elken vreemdeling, wien dit slechts gelustе, vrij zoude staan, om zich, zonder toelating der regering, of zelfs tegen haren wil, hier te lande te ves-

(*Het vervolg op den kant van deze blada.*)

tigen, en het spreekt wel van zelf, dat het bestuur zich van eenen *Fontan*, of zijns gelijken niet moet laten trotseren.

(*Haarlemsche Courant.*)

— Het gerucht, dat er hier ter stede een persoon, verdacht van deel te hebben genomen aan den diefstal in het paleis van Z. K. H. den prins *van Oranje*, in verzekerde bewaring zoude zijn gesteld, wordt tegensproken. Er schijnt daarentegen eenige verdenking te rusten op twee lieden, die den weg naar Duitschland hebben ingeslagen.

— De *Gazette des Pays-Bas* deelt heden eenen bijzonderen brief mede, uit Parys over de hangelijkheden van het Oosten geschreven. Dezelve voegt niets toe aan hetgeen de berigten onder Konstantinopel en Bucharest opleveren. Men had in de hoofdstad van Turkye eene nieuwe zamenzweering ontdekt, door de sterrewigchelaars tegen het leven van den Sultan en zijnen zoon gesmeed, welke, naar Turksche wijze, met kort regt was gewraakt. De Russische voorposten stonden ten uren van Konstantinopel, en, ofschoon de geraadt *Diplitsch*, ongeacht de tusschenkomst der gezanten van Frankrijk en Engeland, geweigerd had, om zich tot het ophouden der vijandelijkheden te verbinden, waren zij nogtans inderdaad zoo goed als geschorst, gelet de traagheid, waarmede zij worden voortgezet. De tijding van het hervatten der krijgsverrigtingen kon dus, in alle gevallen, slechts eene snellere voortzetting derzelver berekenen. Intusschen waren de voorslagen van Rusland deze: 1°. de uitvoering van het traktaat van Akerman; 2°. de vrije bewaring van den Bosphorus voor de Russische oorlog- en koopvaardijschepen; 3°. tien millioenen dukaten schadevergoeding voor de oorlogkosten; 4°. eene andere schadeloosstelling voor de lopige bepalen voor de verliezen door den oorlog aan den Rijcken koophandel veroorzaakt; 5°. de slechting van burgerwe en Ibrail; 6°. de afstand aan Rusland van Anj, Poti en Akhalzik in Azie; 7°. eene nieuwe organisatie van Wallachye en van Moldavie. Omtrent het traktaat van Londen is niets bepaald, dan dat de Porte, aneen een vrij kort en bestemd tijdperk, tot dien ontw haar besluit zal moeten nemen.

GENEVEN 1 October. Z. K. H. de Prins *van Oranje* zet, als inspecteur der schutterijen voort, Gisteravond de vorst na de gehoudene wapenschouwing, de schutterijen van Grammont en Quiévrain, bezocht, hertog van Saksen-Weimar op Z. H. buitenverblijf Ackerman; 2°. de vrije bewaring van den Bosphorus voor de Russische oorlog- en koopvaardijschepen; 3°. tien millioenen dukaten schadevergoeding voor de sterrewigchelaars tegen het leven van den Sultan en zijnen zoon gesmeed, welke, naar Turksche wijze, met kort regt was gewraakt. De Russische voorposten stonden ten uren van Konstantinopel, en, ofschoon de generaal *Diplitsch*, ongeacht de tusschenkomst der gezanten van Frankrijk en Engeland, geweigerd had, om zich tot het ophouden der vijandelijkheden te verbinden, waren zij nogtans inderdaad zoo goed als geschorst, gelet de traagheid, waarmede zij worden voortgezet. De tijding van het hervatten der krijgsverrigtingen kon dus, in alle gevallen, slechts eene snellere voortzetting derzelver berekenen. Intusschen waren de voorslagen van Rusland deze: 1°. de uitvoering van het traktaat van Akerman; 2°. de vrije bewaring van den Bosphorus voor de Russische oorlog- en koopvaardijschepen; 3°. tien millioenen dukaten schadevergoeding voor de

zijne tegenwoordigheid, waar bij door eene talrijke en schitterende vereeniging met de levendigste toejuichingen werd ontvangen. Na het afleinde van den Schouwburg nam de vorst de ontzaggelijke fabrijkwerken der heeren *Poelman Zoon* en *Ferraeke*, bij het kanaalrijk in oogenschouw, en verzekerde, dat hij sedert de groote fabrijken van Engeland, nooit iets zoo voortreffelijks had gezien. Dezen morgen vroegtijdig is de prins kolonel-generaal naar Eecloo vertrokken.

AMSTERDAM den 11den October. Heden ochtend, omtrent 6 ure, is in de Behangsel-fabrijk van *B. Jansen*, in de Warmoesstraat, No. 48, brand opgekomen, welke weldra zoo geweldig toenam, dat weinig der goederen en meubelen zijn gered geworden, alle spuiten zijn ter hulpe toegesneld, waardoor men (*Het vervolg op de volgende bladen.*)

brand tegen 9 uren is meester geworden; het geheele huis is uitgebrand, doch de belendende huizen hebben weinig schade geleden.

LEYDEN den 4 October. Gisteren hebben de Heeren Studenten der Leydsche Hoogeschool, indachtig dat de derde van Wijnmaand niet alleen een dag is, waarop deze aanzienlijke stad door ongekrenkte burgertrouw en standvastigen moed van het juk der Spanjaarden bevrijd is, maar ook een dag, van welken zich onze Godsdienstige en burgerlijke vrijheid dagteekent, en die aanleiding gaf, dat Leyden van *Willem den Eersten* deze Hoogeschool ontving, die het pronk-juweel van Nederland geworden is; en vermeénende, dat echte vaderlands-liefde verdeelt, dat zulk een dag door geene ontijdige bedenkingen vergeten worde, maar steeds in dankbare herdenking blijve, ook bij de late nakomelingschap, denzelven op de volgende doelmatige en meest gepaste wijze trachten te vieren:

„ De feestviering werd reeds vroeg in den morgen ingekondigd door het uitsteken der vlaggen van de meeste woningen der Heeren Studenten. Op den middag had er eene algemeene uitdeeling plaats van *Haring* en *Wittebrood* voor Leydens behoeftigste ingezetenen; die daardoor op deze zeer gepaste wijze deelgenooten gemaakt werden der algemeene vreugde, welke ieder zegt geaard burger op dezen heugelijken dag bezielen moet; waartoe het uitdeelen van geld, hetwelk in den namiddag geschiedde, insgelijks medewerkte.

„ Des avonds had er eene luisterrijke Illumipatie plaats aan de woningen der Heeren Studenten en van sommige Ingezetenen dezer stad; terwijl een gezelschap Muzijkanten door het uitvoeren van toepasselijke Vaderlandsche Muzijkstukken niet weinig tot meerderen luister dezer feestviering bijdroeg.

„ Alles werd besloten door eenen gemeenschappelijken Studenten maaltijd, waarop ruimschoots toasten op de helden der 16de Eeuw, den Koning, het Vaderland en de Hoogeschool werden uitgebragt."

Wij eindigen dit verslag in de verwachting, dat deze feestviering nog lang eenen gewenschten indruk moge achterlaten en bovenal strekke om bij elken weldenkenden de dankbare herinnering levendig te houden aan eenen dag zoo belangrijk voor Stad en Vaderland.

(*Ingezonden stuk.*)

MENGELINGEN.

HEDENDAAGSCHE GESCHIEDENIS VAN GRIEKENLAND.

De nieuwere geschiedenis van Griekenland is een onderwerp zoo belangwekkend in den tijd dien wij beleven, dat reeds elke bijdrage welke dienstbaar kan zijn om daarvan getrouw onderrigt te bekomen, de opmerkzaamheid van het lezend publiek in hooge mate uitlokt. Hoe veel te meer dan moet eene volledige beschrijving, welke den eisch eener echte geschiedenis vervult, niet geschikt zijn om in onze dagen de aandacht tot zich te trekken bijzonderheid wanneer de auteur eener zoodanige geschiedenis in de gelegenheid is geweest om toegang tot de echte bronnen te verlangen, en wanneer dan zijn werk de blijken draagt, dat die bronnen met ijver, met getrouwheid en pasuwgezetheid geraadpleegd zijn. De Heer *Jacovaky Rizo Neroulos*, oud eerste Minister der Grieksche Hospodars van Walachye en Moldavie, reeds vroeger gunstig bekend door het berigt hem betreffende, hetwelk de heer *Humbert* voor zijnen *Cours de Litterature Grecque moderne* geplaatst heeft, en die door de onderscheidene aanzienlijke betrekkingen, waarin hij zich bevonden heeft, boven vele anderen in staat was om de personen en zaken van nabij te beschouwen, heeft in het verleden jaar te Geneve en te Parys bij het op die beide plaatsen gevestigd Boekhandelshuis van *A. Gerbiez* in het licht gegeven zijne *Histoire moderne de la Grèce depuis la chute de l'Empire d'Orient*; waarvan in meer dan een buitenlandsch geleerd tijdschrift op de meest gunstige wijze gesproken wordt, en zoo wij meenen in Nederland, eene vertaling ondernomen of althans aangekondigd is. De Heer *Rizo* is niet alleen Groot-Postelnik of eerste Ministers der beide Hospodars, maar ook Sekretaris bij de Porte geweest, en zijn lang verblijf in Konstantinopel, zoowel als zijne personelijke kennis en bijna dagelijkschen omgang met de voornaamste Turken en Grieken, die aldaar de eerste posten bekleedden, stelden hem in de gelegenheid, om eene menigte van schatbare berigten in te zamelen, en gewigtige waarnemingen te kunnen doen. Gedwongen (na den rampspoedigen uitslag der *Ipsilantische* ondernemingen, waaraan vele leden van zijn Geslacht deel genomen hadden,) om te moeten émigreren, hield hij, in zijne ballingschap, zich onledig *eerst* met een' *Cours de Litterature*, waarin hij de nieuwere letterkundige geschiedenis van het hedendaagsche Griekenland bearbeid, en daarmede de toejuiching van de aanzienlijkste geleerden allerwege verworven heeft; vervolgens met het opstellen en het doen uitgeven der nieuwere geschiedenis van Griekenland, welke thans onder den titel van *Histoire moderne de la Grèce* in het licht verschenen is.

Eene uitnoodiging van den graaf *Capo d'Istrias*, om zelven naar Griekenland te vergezellen, verhinderde *Rizo* om zelve de laatste hand aan dit werk te kunnen en leggen. Maar de opgenoemde Editoren verzekeren, dat met uitzondering van eenige weinige berigtingen van den Franschen stijl, het oorspronkelijk handschrift getrouwelijk afgedrukt is.

De Heer *Rizo* heeft zijn onderwerp, in drie afdeelingen afgehandeld.

In de eerste afdeeling onderzoekt hij de oorzaken van het behoud der Grieken als volk, na dat zij door de Turken onder het juk gebragt waren. De eerste oorzaak vindt hij in de door de Turken, uit staatkunde, in stand gehoudene Griekse Religie, welke de Latijnen met alle magt poogden te onderdrukken. Hierbij geeft hij ongemeene belangrijke berigten nopens de betrekkingen der Grieksche Patriarchen te Konstantinopel, die, terwijl hij, om zoo te zeggen, het middelpunt vormde; rondom hetwelk de Grieken zich schaarden, en zich daaraan sloten, juist aan den Grooten Heer tot borg of gijzelaar verstrekte voor de geloorzaamheid hunner natie aan het Turksche gouvernement. Vervolgens deelt hij vele merkwaardige bijzonderheden, betreffende de Turksche en Christelijke kloosters, voorts over de Fanarioten; verder toont hij aan, hoe in de provincien Albanie, Epirus, Acarnanie en een deel van Macedonie, onder den algemeenen naam van Albanesen zich allengs van lieverlede eene Grieksche militie vormde, welke de overblijfsels vàn den voormaligen krijgshaftigen geest der Grieken bewaarde en voortduren deed.

Als eene andere oorzaak van het voortdurend bestaan der Grieken onder de Turksche opperheerschappij, wordt door *Rizo* aangemerkt, dat de voor de diplomatieke betrekkingen der Porte zoo gewigtige post van eersten Tolk, uitsluitend door Grieken bekleed werd, getuk mede de waardigheden van *Hospodar's* in de Voorzendommen. In eenige gedeelten van Griekenland, alwaar geen Turksche Pacha's vaste residentie hielden, was men aan de Grieken plaatselijke Municipale besturen toegestaan. Op vele eilanden het traden de Grieken slechts eene schattink, en waren voor het overige vrij. In de gebergten hadden de Grieken voorzieningen hunne oude handelwijze te handhaven. De landbouw, de handel en de scheepvaart bevonden zich bijkans geheel in handen der Grieken; door de scheepvaart waren de Grieken in handelsbetrekking met de overige landen en steden van Europa gekomen. De haven van Marseille was vol met Griekse schepen. Reeds sedert veel langer tijd dan men gewoonlijk wel denkt, zonden welgestelde Grieken hunne zonen ter opvoeding naar buitenlandsche Scholen en Universiteiten. Als oorzaak der, in weerwil van de ongelukkige omstandigheden waarin zij zich bevonden, steeds toenemende bevolking der Grieken, brengt *Rizo* nog bij de deeling van den grondeigendom tusschen alle in leven zijnde kinderen, zoodat er geen *droit d'aînesse* onder hen bekend of gebruikelijk is; en voorts dat ook de geestelijkheid huwelijk niet verboden is. Aan deze laatstgenoemde omstandigheid wil hij het ook toegeschreven hebben, dat de Grieksche geestelijkheid niet door bekrompen godsdienstige geschillen, even als zulks in de Latijnsche Kerk het geval is, op allerlei wijze verdeeld en gescheurd is.

In de tweede afdeeling, houdt de Heer *Rizo* zich bezig met het onderzoek der oorzaken, welke de vorderingen der civilisatie bij de Grieken, en der gebeurtenissen, welke de voorlooperi der insurrectie waren. Even gelijk de persoonlijke hoedanigheden der Sultan's in den tijd toen de Turken Europa aangrepen, den grond tot de grootheid van het Ottomannische Rijk gelegd hadden, zoo was de te overmatige zwakte hunner latere navolgers de bron van het verval deszelven Rijks. Inderdaad, een Staat die zoodanig zamengesteld noodig, om dien Staat met kracht en nadruk ook naar buitenlands te kunnen in werking houden. Van den tijd af aan, dat *Katharina II.* dorlog voerde tegen de Turken, gekoesterden de Grieken, als de zoete droom van de bevrijding des vaderlands, leven en wezenlijkheid stond te erlangen. De schrik voor de Russen was bij de Turken destijds zoo groot, dat, toen in de voorstad Galata een vreeselijke opstand onder de Janitsaren uitbrak, Sultan *Mustapha II.* geen ander middel tot demping van denzelven wist, dan dat hij een Russischen soldaten hoed midden onder de oproerlingen smijten liet, bij welke aanschouwing zij weldra uit elkander liepen. De beroemde *Ismael*-bey, minister van buitenlandsche zaken, zeide toenmaals: „ *Depuis un siècle la puissance Ottomane est comme une Tabatière garnie de brillans, qui ne contient que des immondices, et c'est la Russie qui en a enlevé le couvercle!*" Bekend is de vroegere opstand der Grieken in den Peloponnesus, en hoe de vrede van Galiardza alle opgevatte hoop vernietigde. Maar de invloed, welken de Russen na dien tijd in Konstantinopel verkregen, was voor de Grieken in het algemeen gunstig. Ook de beruchte *Hassan*-pacha begunstigde mede de Grieksche vlag in de Aegeische zee. In de volgende hoofdstukken verhaalt de auteur de gebeurtenissen in het Turksche Rijk, sedert den laatsten vrede met de Keizerin *Katharina* tot op het begin der tegenwoordige Grieksche insurrectie, welke het onderwerp der *derde* afdeeling uitmaakt.

Zeer ten onregte heeft men beweerd, zegt de Heer *Rizo*, dat de ontwerpen der Grieken om het Turksche juk af te schudden, en dat vooral die vereeniging, aan welke de naam *Heteria* gegeven is, het gewrocht van buitenlandsche vorming en invloed zou geweest zijn: dit wordt door *Rizo* ten allerstelligste tegengesproken en verzekerd, dat dezelve uit de stemming van het geheele Grieksche volk voortgevloeid is. Van den oogenblik af aan, toen *Alexander Ypsilanti* het teeken tot den opstand gaf, was bij alle Grieken de strijd tegen de Turken op leven en dood het doel waarna gestreefd werd. De hoop, om nog eens eenmaal weder een vrij volk te worden, had de Grieken nooit verlaten. Toen de Turken door *Johannes Sobiesky* voor 140 jaren genoodzaakt werden om de belegering van Weenen op te breken, schreef reeds *Mauroyordato* in die den verslagen Groot-Vizier als *volk* op deze krijgsmagt vergezeld had, een merkwaardigen, in later tijd eerst bekend geworden brief aan zijne vrienden, in welken hij uit de tegenspoeden der Turken de aanstaande vrijwording van Griekenland voorzeide.

Met betrekking tot de bevrijding des Vaderlands zelve, kon het grootste gedeelte der Grieken slechts vroome wenschen koesteren; voornamelijk rekenden de in Klein-Azie levende, zeer aan bijgeloof overgegeven Grieken,

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

(*Het vervolg op de volgende bladz.*)

zich van het slecht bevestigde Silistra en andere Turksche vestingen had moeten meester maken. Maar, mag men vragen, hoe was dit met de geringe strijdkrachten, welke voor *Ypsilanti* beschikbaar waren, uitvoerlijk (aanvankelijk volgden hem ongeveer 1600 man, later had hij omtrent 10000 man geheel ongedisciplineerde en ten deele slecht bewapende menschen ter zijner beschikking, die voor het grootste gedeelte op roof en plondering bedacht waren!) De Heer *Rizo* neemt met veel ijver de partij der insurgenten, maar laakt nadrukkelijk de proclamatie van *Ypsilanti*, in welke hij eene spoedige hulp van Rusland beloofde. Wel is waar, dat hij dusdoende aanvankelijk de partij vermeerderde, maar toen de Keizer van Rusland straks daarop de bekende verklaring tegen *Ypsilanti* in het licht verschijnen liet, zag deze zich weldra van diegenen verlaten, wier vertrouwen hij aan de Russische staatkunde, of vrees voor de Russische magt hen tot zijne vanen gevoerd had. Inzonderheid ontrookten zich de Bojaren in beide de Vorstendommen aan alle deelneming en insurrectie. *Ypsilanti* wilde vrijheid en gelijkheid afkondigen, en niet zonder moeite verhinderde hem *Rizo* de reeds gedrukte proclamatie te laten bekend maken. De auteur geeft hierbij te verstaan, dat over de betrekking van *Ypsilanti* tot den Keizer van Rusland een geheimvolle sluijer geworpen is, zoo als hij in het geheel over het aandeel, hetwelk Rusland aan de uitbarsting der Grieksche revolutie gehad heeft, slechts wenken geeft. De Turksche Keizer, dit verzekert *Rizo*, zag dit geheele voorval enkel als een werk der intriguen van Rusland aan; een blonddorstig, wraakzuchtig tiran zijnde, nam de Sultan het besluit om de geheele Grieksche natie te verdelgen.

Geheel anders dan in Wallachije en Moldavie werd de insurrectie-oorlog in het wetenlijke Griekenland gevoerd. *Colocotroni*, in de Engelsche armee gevormd, maakte zich meester van het platte land in de Peloponnesus en blokkeerde Tripolitza.

De Sulioten maakten zich vrij; *Marco Botzaris* en *Odysseus* sloegen de Turken in onderscheiden gevechten; het Schier-Eiland Cassandria verdedigde zich met goed gevolg. Onder de eilanden brengen Hydra, Spezzia en Ypsara, door den zeehandel rijk en bloeijend geworden, eene vloot bijeen, welke door de bekwaamheid en dapperheid huuner kapiteins en matrozen, zich weldra voor de Turken schrikbaar maakt, en grooter werkdadiger deel heeft aan het gevolg der Insurrectie, dan de Grieken die op het vaste land strijden. — Deze derde afdeeling, en daarmede het geheele werk, wordt besloten met de inneming van Missolunghi.

De gebeurtenissen in Wallachye en Moldavie beschrijft de Heer *Rizo* als ooggetuige en als zelfstandig en werkzaam deelnemer; de overige Grieksche Insurrectie uit echte bronnen; zoodat, al is het ook dat betreffende deze laatste zijner geene nieuwe, integendeel veelal bekende daadzaken voorkomen, nogtans de vermelding derzelve uit de pen van den Heer *Rizo Neroulos* daaraan eenen nieuwen en hoogeren trap van geloofwaardigheid geeft. De geest en strekking overigens van dit werk, in even het geheel meer staatkundig (*politisch*) dan historisch of geschiedkundig; men wil door deze onderscheiding dit te kennen geven, dat de

(Het vervolg en slot in de eerstkomende Mengelingen.)

Heer *Rizo* niet zoo zeer ten doel heeft, de verdienste gebeurtenissen te schetsen, dan veel meer ook om toekomende, nieuwe groote dingen voor te bereiden; en dit doel des schrijvers, deze strekking van zijn werk, laat zich zeer gemakkelijk verklaren uit zijne tegenwoordige betrekking tot den Graaf *Capo d'Istria*. Aan Europa belangstelling in te boezemen voor de zoo hoog boren Grieken, daartoe openen hem die onbetwistbare nige bewijzen van dapperheid en vaderlandsliefde een ruim veld; de namen der Kapteins (*Capetanei*), die nog de wapenen voeren, moesten gespaard worden, en zulks al hadden zich dezelve ook op de eerste wenk door eigenbaat en verraad bezoedeld, en reeds [illegible] als men ligt uit des schrijvers aanduidingen bemerken, dat men hen nog niet missen, ja welligt hen nog zeer

noodig kan hebben; over de Administratoren wordt een zeer ongunstig oordeel uitgesproken, uit worden door den schrijver in de sterkste bewoordingen verfoeid; zij zijn het, zegt *Rizo*, die men als de hoofdoorzaken van het mislukken der verstandigste en best doordachte ontwerpen moet beschouwen; geheel anders zal de nieuw opgaande zon zijn; een geheel ander een zal der wetenveld licht zal de President van Griekenland sich vertoonen, maar, mag men zeggen, hoe verschillend is ook de spoensel, in welken *Capo d'Istria* zich geplaatst vindt, van de benarde omstandigheden, in welke de vorige bestuurders van Griekenland hunne taak vervullen moesten!

Zeer [illegible] J. N. Ebeling, van St. Domingo, dezelve is na visitatie van A. Faag en L. Barsen, van Drimmen, dit [illegible] D. B. Lutjes, naar Padang, J. D. Dietz, Senewald en J. B. Bodeman, naar Suriname, J. Per. naar St. Thomas, S. Davids, Jr., naar Kaap van Sierra, naar Kadix en Gibraltar, J. van Wie Heer D. T. de Jong, naar Bordeaux, A. C. [illegible] Heer C. S. Lang, naar Liverpool, P. [illegible] W. Nazaby en P. J. Jelsma, naar London.

Arrivementen. Te Maraellie Kapt. A. C. Child, te Embden Kapt. Mulder, te Bremen J. J. Mudder, te Bergen W. Zuidhoff, te Riga J. J. Kiers, te Cronstad H. H. Pot, T. Komst, C. R. Uil, en J. K. Bobbuis, allen van Amsterdam.

REGERING DER STAD BRUSSEL.

B E R I G T.

Burgemeesteren en Schepenen,

Maken een iegelijk, die er belang bij heeft, bekend dat uit oorzaak der belangrijke Werken, welke ter Verdieping en Verbreeding van het Kanaal tusschen deze Stad en de Rivier *de Rupel* zullen worden uitgevoerd, de Navigatie in hetzelve van den 15 Mei tot 20 September 1830, zal geschorst worden.

Gedaan in de zitting van het Collegie, den 22 September 1829.

L. DE WELLENS.

Ter Ordonnantie,

De Secretaris, P. CUYLENS.

*** Heden beviel van eene doode DOCHTER, Ja. Pa. ZIEGLER, geb. VAARTMANS.

LEYDEN 29 September 1829.

*** Heden verloste zeer voorspoedig van eene w geschapen ZOON, PETRONELLA WILHELMIN VAN SPRINKHUIZEN, geliefde Echtgenoot van SOETERWOUDE C. R. BENTFORT,

2 October 1829. *Predikant.*

Vrienden en bekenden gelieve deze algemeene kenni geving ook als bijzondere aan te merken.

*** Heden overleed alhier, in den ouderdom van ruim 69 jaren, de Heer JAN VAN DER SCHAAFF.

LEYDEN 3 October 1829. A. LIBRECHT LEZWYN, B. EIGEMAN, *Executeuren.*

Familie en bekenden gelieven deze algemeene ken nisgeving tevens als bijzonderen aan te nemen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 3 October 1829.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	*f* 57¼	a	58⅛
	Rest. Uitgestelde dito		1⅝	a	1
	Kans-Biljetten		22	a	22⅛
	Stellen van uitgeloten dito		—	a	—
	Amortissatie-Syndic.	4½ pCt.	99¾	a	100
	Domein, Losrenten	2½ „	98	a	98⅜
	Handel-Maatschappij	4½ „	87	a	89½
Frankrijk,	Inschrijving Grootb.	5 „	—	a	—
	Dito op dito	3 „	81¼	a	81½
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5 „	100¼	a	100½
	Ins. op 't Grootb.	6 „	61	a	61½
Pruissen,	Obl. Neg. Londen	5 „	—	a	—
	dito in Londen van 1822		—	a	—
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½ pCt.	27¾	a	28⅛
	Nieuwe geldl. van 1822		5¾	a	6⅛
Oostenr.	Obl. bij *Gallen Comp.*	5 „	95½	a	96
	dito	4 „	82½	a	83
	Gentificaten	2½ „	54	a	54⅛
	Neg. Metaliek	5 „	97	a	97⅛
	Dito Bank-Actien		1448	a	14

*** *De Commissie van Administratie over de Gevangenhuizen te* LEIDEN is van voornemen, onder afwachting van nadere hoogere approbatie, op Woensdag den 7 October 1829, des morgens te elf uré, in het openbaar te besteden: De leverantie van eenige BENOODIGDHEDEN tot onderhoud der Gevangenen in de MILITAIRE STRAF-GEVANGENIS even buiten Leiden, bestaande in: *Rogge- en Turfmeel en Aardappelen*, over het *eerste halfjaar 1830*; voorts: *Gerstemeel, gepelde Gerst of Gort, groene Erwten, Groenten, Boter, Zout, Peper, Azijn, Olij, Kaarsen, groene Zeep, Legstros, Steenkolen, Smilder- en Baggerturf, Hout en Takkebossen*, over het *geheele jaar 1830*. En zulks volgens de monsters, daarvan voorhanden in de Militaire Strafgevangenis, alwaar de Condities en Voorwaarden, gelijk ook ter plaatse der Besteding in de GEVANGENIS *'s GRAVENSTEIN* binnen Leiden, van heden af ter lezing liggen, alsmede in alle voorname Koffijhuizen en Logementen binnen deze Stad.

Leiden, 23 September 1829. *De Commissie van Administratie voornoemd*,

Ter ordonnantie van dezelve, P. C. C. TYDEMAN, *Secretaris.*

*** Degene, welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan wijle Mejufvrouw MARGARETH DEKKER, Weduwe JOHANNES BUGGERS, gewoond hebbende binnen Leyden en aldaar overleden, gelieve daarvan opgaaf te doen, ten Kantore van den Notaris THOMAS VAN BERGEN, te Leyden voornoemd vóór den 15 October 1829.

*** Die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den Boedel van wijle Mejufvrouw ELISABETH DE VOGEL, Weduwe JEAN JAQUES LE CLERCQ, gelieve daarvan opgave of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris HOFSTEDE te Leyden, vóór den 1sten November 1829.

*** Ten Kantore van NEHEMIA NATHANS op den Nieuwen Rijn te Leyden, alwaar in de afgeloopen *Loterij* getrokken zijn de prijzen van *Twintig duizend Gulden* op N°. 1671, en van *Vijf duizend Gulden* op N°. 8184, alsmede op N°. 1608, 8018, 11090, 11113, 11222, 11278, 11336 en 11535, ieder een prijs van *f* 1.000 zijn wederom te bekomen in de Eerste Klasse der 147*ste Kon. Ned.* LOTERIJ. Heele en Gedeelten van LOTEN, prijs-courant, waarvan de Trekking geschiedt op den 26 dezer, in *'s Gravenhage.*

*** *C H A R T A L T C E U M.*

De bovengemelde *Tentoonstelling* continueert in het Logement *de gouden Leeuw*, Breedestraat te Leyden. Entrée 60 Cents, Profil *gratis*; voor verdere bijzonderheden zie men de *Leydsche Courranten* van 25 en 28 September 1829. uren van Tentoonstelling van 10 ure des morgens tot des avonds.

*** Tegen primo November 1829, wordt gevraagd: Een MAN en VROUW, van middelbare jaren, *zonder Kinderen*; de Vrouw goed kunnende Koken en het Huiswerk waarnemen, de Man om in een FABRIEK of Kantoor werkzaam te zijn, tegens Kost, Inwoning en Salaris na evenredigheid der bekwaamheden; die hiertoe genegen zijn en van wien men goeden getuigenis kan bekomen, adresseere zich met *gefrankeerde* brieven, onder letter A, bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK te Leyden.

*** *V E R K O O P I N G V A N B O E K E N.*

A. VAN BENTEN, Boekverkooper te Leyden, zal op Maandag den 12 October 1829, en volgende dager, in het Logement *de Zon*, op de Breedestraat, verkoopen: Eene zeer goed gecondicioneerde Verzameling BOEKEN, in onderscheidene vakken van Geleerdheid en smaak, waaronder vele belangrijke Werken voorkomen; benevens eenige KAARTEN en PLATEN, een MICROSCOOP, naar *Wilson*, en twee KANTOOR LESSENAARS. De Catalogus is ten huize van bovengemelde te bekomen. Zaturdag den 10 October is alles te zien.

*** Op Zaturdag den 10 October 1829, zal men binnen Leyden in het Logement aan den Burg, publiek veilen en verkoopen: Een aanzienlijk, hecht, sterk en zeer wel doortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van onderscheidene groote behangen, en onbehangen beneden- en boven-Kamers en andere Appartementen, zeer ruime Keuken, Vaten- en Turfhok, kapitale Kelder en Zolders, groote en aangenaam beplante Tuin en veelvuldige Commoditeiten, staande en gelegen op de Haarlemstraat, naast het *St. Sievens Hof*, en uitkomende aan het Klooster: breeder bij billetten te specificeren. Zijnde inmiddels nadere informatie te bekomen bij den Notaris VAN KLINKENBERG DOZY.

*** Bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK te Leyden, is uitgekomen en door hem verzonden:

C. J. VAN ASSEN, Verhandeling over de beste leerwijze op de Latijnsche Scholen, in 8vo.: *f* 1.

LODEWYK BONAPARTE, Antwoord aan WALTER SCOTT op zijne Geschiedenis van *Napoleon*, in 8vo.: *ff*

Over VOLKSGEEST en BURGERZIN, in 8vo.: 50 cents.

De SOUVEREINEN van EUROPA in 1828, één deel: *f* 3.

De OUDE VRIJSTER of het voor en tegen des Huwelijks, 2 deelen: *f* 6.

Ook zijn nog bij hem voorhanden eenige *weinige* Exemplaren van *de Beschrijving der Feestviering* van LEYDENS ONTZET, gevierd in 1824, welke voor *f* 1: 80 in plaats van *f* 3, te bekomen zijn.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.